

fru Mette Frederiksen har noget imod. Nej, det har hun ikke. Indenrigs- og socialministeren.

Kl. 16:20

**Indenrigs- og socialministeren** (Karen Elle-mann):

Tak for det. Det er vigtigt, at de ældre modtager hjælp af høj kvalitet og oplever trykthed og kontinuitet i plejen. Det er derfor også vigtigt, at der arbejdes målrettet med at sikre, at der kommer så få forskellige hjælpere som muligt hos den enkelte ældre. Derfor indgik det i forlængelse af kvalitetsreformen i regeringsgrundlaget, at regeringen som et centralt udviklingspunkt vil drøfte med kommunerne, hvordan antallet af forskellige hjælpere i hjemmet kan nedbringes. I kommuneøkonomiaftalen for 2009 har vi derfor aftalt med KL, at kommunerne vil arbejde med en målsætning om at nedbringe antallet af forskellige hjælpere hos den enkelte borger.

Jeg forventer derfor, at kommunerne kontinuert arbejder på at sikre, at der kommer færrest mulige hjælpere hos den enkelte ældre. Og dette sikres, fremgår det også af den selv samme kommuneøkonomiaftale, ved at de ældres tilfredshed med antallet af forskellige hjælpere løbende skal følges via brugertilfredshedsundersøgelser.

Jeg mener dog samtidig, at det er vigtigt, at der tages hensyn til det kommunale selvstyre og kommunernes muligheder for selv at tilrettelægge ældreplejen fagligt forsvarligt og med mulighed for den fornødne effektivitet og fornuftige anvendelse af personaleressourcerne. Mange ældre har sammensatte plejebehov, der kræver særlige kompetencer hos hjemmehjælperne og hos hjemmesygeplejen. Forskellige hjælpere kan derfor i nogle tilfælde være udtryk for bedre kvalitet, hvis det altså er resultatet af, at der er taget hensyn til helt specifikke plejebehov, og det tjener efter min opfattelse de ældre bedst.

Kl. 16:21

**Anden næstformand** (Søren Espersen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:21

**Mette Frederiksen** (S):

Det var jo det svar, man kunne forvente, og som enhver embedsmand kan udforme til en minister. Altså, det er jo besynderligt, at regeringen søsætter en storstilet kvalitetsreform, hvor man direkte skriver, at der skal være færrest mulige forskellige hjemmehjælperne hos den enkelte ældre. Når det så kommer til at føre den her udmærkede vision – den socialdemokratiske vision – ud i livet, er det pludselig kommunernes ansvar. Vil ministeren påtage sig et ansvar for, at

den enkelte ældre i Danmark ikke oplever, at mange forskellige mennesker går ind og ud af døren, noget, der selvfølgelig kan resultere i en utrykthed hos den enkelte ældre: Hvem kan jeg forvente kommer i morgen, og hvem kan jeg forvente kommer senere i dag? Vil ministeren påtage sig et politisk ansvar for at sikre, at den vision, der er formuleret som en del af kvalitetsreformen, faktisk også bliver ført ud i livet?

Kl. 16:22

**Anden næstformand** (Søren Espersen):  
Ministeren.

Kl. 16:22

**Indenrigs- og socialministeren** (Karen Elle-mann):

Det synes jeg sådan set jeg redegjorde meget fint for i min første besvarelse, og jeg undrer mig over, at fru Mette Frederiksen ikke sådan anser den som fyldestgørende, eller også var det måske nærmere det, at den var for fyldestgørende. For jeg forventer naturligvis, på baggrund af en kommuneøkonomiaftale for 2009, netop i aftalen med kommunerne, at de arbejder på at sikre, at der kommer færrest mulige hjælpere hos de ældre. Men som jeg også sagde, er der jo behov for ligesom at nuancere den her debat, altså at sikre, at kommunerne har det råderum, der skal til, så de kan foretage en afvejning af netop forskellige hensyn, eksempelvis hensynet til det sammensatte plejebehov, som jeg nævnte, og også hensynet til ferie og arbejdstid gør jo, at der uundgåeligt vil være behov for flere forskellige hjælpere. Men jeg mener igen, at der med kommuneøkonomiaftalen er taget et meget fint ansvar og skabt nogle rammer for det her.

Kl. 16:23

**Anden næstformand** (Søren Espersen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:23

**Mette Frederiksen** (S):

Jamen det, vi taler om her, er jo ikke en situation, hvor den enkelte ældre har en fast hjemmehjælper, der kommer i den ældres hjem, og hvor der så på grund af ferie kommer en vikar. Det kan alle jo forstå kan være nødvendigt. Det, vi taler om i det her spørgsmål, er ældre mennesker, der oplever, at der ikke kommer 1, 2 eller 3 forskellige, men 5, 10 eller 15 forskellige. Medarbejdere fortæller os, og vi har eksempler på, at de på en vagt har skullet foretage 52 forskellige besøg hos 52 forskellige mennesker. Når den enkelte ældre oplever så mange forskellige medarbejdere og den enkelte medarbejder oplever at skulle besøge så mange ældre, er det ikke alene dårligt for